

РЕШЕНИЕ

№ 4358

гр. София, 03.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2203** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 26, ал. 12 от ЗЧРБ.

Делото е образувано по жалба на „Селави Ком“ ООД, представлявано от управителя Т. К., чрез адв. Д. Х., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, офис 26 срещу Отказ рег. № 5364 р – 2223/28.01.2025 г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ на М. В. - К., издаден от М. Д., зам. директор на дирекция „Миграция“ – МВР.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен, поради съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Правят се възражения, че Агенция по заетостта е изпратила писмо до дирекция „Миграция“ за констатирани нередовности на заявлението за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа на 12.11.2024 г., след изтичане на сроковете по чл.33к, ал. 9 и ал. 10 от ЗЧРБ, както и че Агенция по заетостта и дирекция „Миграция“ не са разгледали всички представени от заявителя документи. Посочва, че е обективно невъзможно НОИ на И. да предостави информация за длъжностите, които е заемала жалбоподателката и периодите на заемането им. За установяване на тези обстоятелства са приложени удостоверение и препоръка от „Ай Ди Ди Ес С.“ ЛТД, И., в които е посочено, че М. В. – К. в периода 2017 г. – 2024 г. е работила на длъжност „Мениджър обслужване на клиенти“ в „Ай Ди Ди Ес С.“ ЛТД, И.. Тази длъжност е сходна с длъжността „Организатор, работа с клиенти“, за която е сключен трудов договор със „Селави Ком“ ООД. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв.Х.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък.

Ответникът – зам. директор на дирекция „Миграция“, чрез юрисконсулт Чорбаджийски, прави

искане за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по подадено заявление рег.№ П – 7351/11.10.2024 г. до директора на дирекция „Миграция“ от „Селави Ком“ ООД, работодател на М. В. – К. за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл.33к от ЗЧРБ.

Заявлението заедно с приложенията към него е изпратено за становище на Агенция по заетостта (АЗ) с писмо рег. № 536400-88166/ 28.10.2024 г.

С писмо УРИ № 536400 – 4869/16.01.2025 г. дирекция „Миграция“ е уведомена за отрицателно становище СМ – 823/16.01.2025г., издадено от Агенция по заетостта за липса на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда със „Синя карта на ЕС“ на М. В. – К.. В становището на Агенция по заетостта е посочено, че при преглед на всички представени документи е установено, че представената от НОИ на И. справка за периоди на заетост не отговаря на изискванията на чл. 17, ал. 1 ,б. „в“ от ЗТМТД и на НКПД. В приложения официален документ не са посочени длъжностите, които да са релевантни за длъжността ,с която е сключен трудовия договор с чужденеца, а именно „Организатор, работа с клиенти, което не позволява предоставяне на положително становище за достъп до пазара на труда на М. В. – К. във връзка с чл. 17, ал. 1 от ЗТМТМ.

С Отказ рег. № 5364 р – 2223/28.01.2025 г. на зам. директора на Дирекция „Миграция“ на М. В. – К. е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България.

С жалба вх. № 536400-18564 / 24. 02. 2025 г. от „Селави Ком“ ЕООД и вх. №536400-24217 / 13. 03. 2025 г. от М. В.-К. са оспорили горепосочения отказ по съдебен ред. Жалбите са съединени за разглеждане в едно съдебно производство.

При така установените факти, Административен съд София - град обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежни страни, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбите са процесуално допустими.

Разгледани по същество жалбите са неоснователни по следните съображения:

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – зам. директора на Дирекция „Миграция“, съобразно разпоредбата на чл. 33к, ал. 16 от ЗЧРБ, като за делегирането на правомощия е представена (стр. 113) Заповед № 5364з-4651 от 08.10. 2015 г. на директора на Дирекция „Миграция“.

Обжалваният акт е в предвидената от закона писмена форма. Не се установиха и съществени нарушения на процедурата при издаването. При издаването на оспорения акт не е допуснато и нарушение на материалния закон.

Съгласно чл. 33к, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Синя карта на ЕС" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за упражняване на висококвалифицирана заетост съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за продължително пребиваване в Република България, което се заменя с разрешението тип "Синя карта на ЕС".

На основание чл. 17 ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ Достъп до пазара на труда със "Синя карта на Европейския съюз" се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, без да се прилага условието на чл. 7, ал. 1, т. 1.

На основание чл. 17, ал. 2, т. 1, б. „в“ от ЗТМТМ, в случаите по ал. 1 е необходимо, когато се отнася за длъжности извън буква "б" - знания, умения и компетентности, които са удостоверени чрез официален документ, издаден от компетентен орган, за поне 5 години професионален опит на равнище, сравнимо с придобито висше образование, и които са свързани с длъжности или сектора, посочени в трудовия договор.

В съответствие с горепосочената норма, за да получи чужденеца разрешение за пребиваване, същият следва да отговаря на условията за достъп до пазара на труда.

В конкретния случай е изискано становище от Агенцията по заетостта, която с писмо СМ – 823/16.01.2025г. е изразила отрицателно становище относно допускането на М. В. - К. до българския пазар на труда.

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата доводи, че при издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа директорът на Дирекция „Миграция“ – МВР не е обвързан от становището на Агенцията по заетостта.

В тази връзка следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 33к, ал. 12 от ЗЧРБ, която предвижда, Дирекция "Миграция" изпраща по електронен път на заявителя съобщение в тридневен срок от постъпването на положителни становища по ал. 8 и 9, в което се посочва, че за чужденеца са налице основания за упражняване на висококвалифицирана заетост. Съобщението се изпраща и до дирекция "Консулски отношения" при Министерството на външните работи.

По аргумент за противното, когато са налице отрицателни становища, безспорно липсва основание за предоставяне на право на продължително пребиваване.

Следва да се отбележи, че в чл. 17, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ изрично е предвидено, че достъп до пазара на труда със "Синя карта на Европейския съюз" се разрешава от Министерството на вътрешните работи след получено положително писмено становище от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта.

В хода на проверката безспорно е установено, че в представените документи, не са посочени длъжностите, които е заемала М. В. – К., поради което не може да се прецени, дали същата отговаря на изискванията на 17, ал. 2, т. 1, б. „в“ от ЗТМТМ за поне 5 години професионален опит на равнище, сравнимо с придобито висше образование, и които са свързани с длъжности или сектора, посочени в трудовия договор.

Въпросните удостоверения от Национален осигурителен институт на И. са представени по настоящото дело, като е безспорно, че по отношение на жалбоподателката е посочено единствено статус „работник“, без данни за длъжността, която е заемала, поради което не може да се удостовери професионалният опит на чужденеца и високата му професионална квалификация.

В опит да преодолее тези изисквания, по делото е представено (стр. 145) удостоверение от „Ай Ди Ди Ес С.“ ЛТД, И., съгласно което М. В. – К. в периода от 2017 г. до 2024 г. е работил на длъжност „Мениджър обслужване клиенти“ в „Ай Ди Ди Ес С.“ ЛТД, И.. Съдържанието на удостоверението противоречи на данните от официалните удостоверения от НОИ на И., съгласно които, М. В. – К. не е работила в „Ай Ди Ди Ес С.“ ЛТД в периода от 01.01.2017 г. до 30.06.2019г. Тези противоречия поставят под съмнение достоверността на издадените удостоверение и препоръки, които освен това не са официални документи, издадени от компетентен орган, каквото е изискването на закона.

В случая няма доказателства за знания, умения и компетентности, които са удостоверени чрез официален документ, издаден от компетентен орган, за поне 5 години професионален опит на равнище, сравнимо с придобито висше образование, и които са свързани с длъжности или

сектора, посочени в трудовия договор.

Няма доказателства за поне 5 години професионален опит на равнище, сравнимо с придобитото висше образование, не може да се приеме, че се касае за висока професионална квалификация на работника, за да бъде допуснат до пазара на труда по реда на чл. 17, ал.1 и ал. 2, б. „в“ от ЗЧРБ и това е дало основание на Агенция по заетостта да даде отрицателно становище.

Жалбоподателката не отговаря на изискванията за достъп до пазара на труда и зам. директорът на Дирекция „Миграция“, в съответствие със законовите норми правилно е отказал издаването на разрешение за продължително пребиваване на основание чл. 33к от ЗЧРБ.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София–град приема, че подадените жалби следва да се отхвърлят като неоснователни.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ще следва жалбоподателите да заплатят на ответника направените разноски, под формата на юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ се дължи възнаграждение към минимума предвид липсата на правна и фактическа сложност на делото или такова в размер на 102.26 евро /200 лв/.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 43 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбите на М. В. - К., гражданка на И. и на „Селави Ком“ ООД, чрез адв. Д. Х., срещу Отказ рег. № 5364 р – 2223/28.01.2025 г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Синя карта на ЕС“ на М. В. - К., издаден от М. Д., зам. директор на дирекция „Миграция“ – МВР.

ОСЪЖДА М. В. - К., гражданка на И., [дата на раждане] и „Селави Ком“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплатят на дирекция „Миграция“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 102.26 евро /200 лева/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪД

ИЯ: